

стотинъ хыляды франка, които наследникътъ му въ малко време прѣобрѣрѣ на дымъ.

Еще на тръгванье Бюсси като си прѣгледа състояніето, видѣ че имаше само десетъ хыляды франки въ монета, а дѣлъ шайсетъ хыляды. Но на туй открытіе той ся усмихнѣ, като си припомни голѣмия лѣсъ въ Америка на който си възлагаше надѣждытъ. Сѣкый чеъкъ има по една лудина и нашъ Карлъ имаше и той своята, искаше сирѣчъ да стане голѣмъ притежатель въ Новия Свѣтъ.—Ще искоренї, думаше, моя лѣсъ, ще очистї мѣстото, ще построї кѫщия, ще доведѣ Нѣмци, Ирландци и Негры, ще станѣ естественеи прѣставителъ на бѫдѫщія мой градъ Bussy-Town. Въ петь години ще ся исплатї на заемодавците си, ще станѣ съвѣтникъ, може-бы и управителъ на държавата, и ще бѫдѣ двайсетъ пъти по-свободенъ и по-силенъ отъ моите прѣтели въ Европѣ.

Шолъ доде въ Ню-Йоркъ, той показа записитѣ си за лѣса на единъ адвокатинъ, който ги намѣри много здравы; посль са върнѣ въ гостилница Astor-House, дѣто бѣше слѣзалъ и обѣдава съ голѣма охота. Тука нека забѣлѣжимъ мимоходомъ, че американскытѣ єстья приличатъ много на народа; тѣ не сѫ отъ най-вкуснѣтѣ и отъ най-добрытѣ, но за туй сѫ пакъ най-разнообразни и пытателни: ревентъ, ананасы, пеперъ, сичко размѣсено, както сѫ размѣсены Индійците съ Нес-